

распространихъ : на Вѣстокъ до Балтийското море ; на Западъ, до Елба (Лаба) и Заала ; а подиръ паданьето и събаряньето на Гунското, или Бѣларското Царство, подиръ смърта на Аттила или Тъланъ (а), — и на Югъ, прѣзъ Дунава по сичкія Старо-Платинскій Полуостровъ са разсѣяха и разліяха, като порой. Съ свършваньето на Народнътъ преселѣніа въ VII то столѣtie, свършиса такоже и раздробяваньето на туй голѣмо Славянско племе, на отдельни поколѣнія, и малко по малко зехъ да са образуватъ отъ тѣхъ, и голѣмы и малки Господарства. —

Вообще, сичкото Славянско племе можи да са раздѣли на два голѣмы дѣла, или клони. На първия дѣлъ са относятъ : Русътъ, Бѣларътъ и Иллірийцътъ (Сърбътъ, Кроатътъ, Вендуитъ) ; на втория — са причитатъ : Лехътъ (Полъцътъ обитателятъ на Силезія и Померанія), Чехътъ, или Богемътъ (Моравътъ, Словакътъ) и Полабътъ (останки на Лужицътъ Бенди, затинало Славянско Племе въ Съверна Германия). —

Като извадимъ голѣмото Русско Господарство, Сърбія, и Черна Гора, които са ползуватъ съ нѣкоиъ самостоятелностъ, почти сичкытъ други Славянски Господарства загинахъ, и отживѣхъ вѣка на славата си ! — : Тъй Богеміа, по 650 г., при Само, по-подиръ при Пржемыслътъ ; — Бѣларското голѣмо Господарство, отъ времето на Бориса — Михаила (850 г.) — Велико-Моравското при Сватополка (870—994) ; — Полското, което са образова, въ VII и VIII столѣtie, отъ 860 г., при Шаститъ, то са унищожи съвсѣмъ по 1831 год. — Сърбското, което са образува при Стефана Бодуслава, отъ 1040, г., токо то сега, показва признакъ на политически животъ. — Полабътъ никога не сѫ достигали самостоятелностъ. — Въ днешното време, като извадимъ Россія, броїтъ са, до 82, (?)миліона Славяни, които сѫ подъ управлението на Саксонія, Прусія, Австрія и Турциа.—

(а) Отъ името на Атила Ориенталистътъ, въ лицето на славный Кинчевистъ, Іакынта Бичурина вече са отказахъ : той положително обави, че въ тѣзи звукове нѣма нищо азиатско. Като откъснимъ, А, което трѣдътъ обичахъ да притурятъ (на пр : А-риминъ, вм, Римини; А-Загоріумъ, вм, Загора, и пр.) и като припомнимъ, че въ Вин, падежъ, Гърци-тѣ говоряха А-тиланъ, лесно са види, че настоящето име Атила е било Бѣлгарското — Тѣланъ, а Велико-Русското — Тиланъ. Негова баша са наричаше Мандухъ ; следователно неговото пълно име е било Тѣланъ Мандушевъ. —

Забѣлѣжка отъ редакційтѣ — Прилаганата очерка както и забѣлѣжката ако и да не сѫ вѣ всичко отъ общепрѣтътъ, то пакъ като сѫ изводъ отъ мнѣніята на нѣкои критически изследовани слободавамъ вѣ въ този видъ на младытъ си читатели за да разбудимъ вѣ тѣхъ любопытството къмъ подобни изследовани и распитвани върху Етнографийтѣ.